

Rajono kolūkiuose prasidėjo šienapiūtė
Mūsų uždavinys — laiku, be nuostolių ją įvykdyti!

Nušienauti pirmieji hektarai

Sukruto „Vėžionių“ kolūkio žemdirbiai. Čia tik neseniai jie triūsė kolūkio dirvose, o dabar — visas darbas persikėlė į pievas: prasidėjo šienapiūtė. Pirmomis šienapiūtės dienomis vėžioničiai mašinomis ir dalgiais nuplovė 32 ha daugiamečių žolių. Gerai organizavus darbą, kasdien spartėja šienapiūtės tempai. Pirmuosius hektarus sėtinių žolių jau nupiovė „Stalino keliu“, „Laisvės“, šienauja pievas „Laukų spartuolio“ kolūkių žemdirbiai.

V. Klepšys

Apie formalų socialistinį lenktyniavimą „Mūsų rytojaus“ kolūkyje

„Mūsų rytojaus“ kolūkio žemdirbiai, atsakydami į kaimyninio „Vedrupio“ kolūkio narių kvietimą lenktyniauti kovoje dėl smarkaus laukų derlingumo pakėlimo, visuomeninių gyvulių produktyvumo padidinimo dar šiais metais, prisiėmė socialistinius išpareigojimus. Tačiau kaip jie vykdomi? Jei I laukininkystės brigadoje kukurūzai pasėti laiku ir gerai paruoštoje žemėje, kukurūzų auginimo grandis stropiai juos prižiūri, tai V brigadoje (brigadininkas P. Audickas) kukurūzai pasėti blogai paruoštoje žemėje ir neorganizuojama jokia jų priežiūra. Čia nėra nė vieno žmogaus, atsakingo už jų priežiūrą, nesudaryta nė kukurūzų auginimo grandis, nėra grandininko. Taip pat dar nepradėta jokia kukurūzų pasėlių priežiūra II ir IV laukininkystės brigadose. Tiek III, VI, tiek II bei I laukininkystės brigadose organizuotai atliekama cukrinių runkelių priežiūra, bet V brigadoje, lygiai kaip kukurūzai, taip ir cukrinių runkelių pasėliai palikti likimo valiai. Cukrinių runkelių augintojos, paliktos be vadovavimo (nėra grandininko), šios svarbios techninės kultūros priežiūra nesirūpina. Taip pat tik vienas V laukininkystės brigados kalvis A. Mėlynis atremontavo visas šienapiūves mašinas ir arklinius grėblius bei kitą šienapiūtei atlikti reikalingą

inventorių, o tuo pačiu ir pirmas pradėjo šienapiūtę, su šienapiūve mašina nuplovęs pirmuosius ha dobių. Tos pačios brigados kolūkietis A. Misiukevičius atremontavo visus senuosius žaginius ir jau pagamino kelias dešimtis naujų. Bet likusiose laukininkystės brigadose šienapiūtei nepasiruošta. Šienapiūvės mašinos remontuojamos nekokybiškai, arklinių grėblių remontas nepradėtas, negaminami žaginiai. Ypač nesąžiningai dirba II laukininkystės brigados kalvis Gabrėnas, remontuodamas tik tą žemės ūkio inventorių, kuris pritvirtintas jo geriems draugams, o su laukininkystės brigadininko J. Motiejūno nurodymais visai nesiskaito.

Seniai jau buvo laikas pradėti ankstyvojo siloso gamybą, bet „Mūsų rytojaus“ kolūkyje be tranšėjų valymo šio vertingo pašaro sukupimui dar nieko nedaroma.

„Mūsų rytojaus“ kolūkio valdyba turėtų daugiau kontroliuoti laukininkystės brigadų brigadininkų darbą, tiesiogiai vadovaujant kolūkinei gamybai, imtis priemonių kukurūzų ir techninių kultūrų pasėlių priežiūrai pagerinti, pasiruošimui šienapiūtei užbaigti artimiausiomis dienomis bei visoms plevoms nušienauti geriausiais šienapiūtės terminais, pasigaminti aukštos kokybės šieno.

L. Krupelis

IŠ TRADICINĖS RAJONO DAINŲ ŠVENTĖS

Nuotraukoje: dainų šventės dalyvių eiseną, iškilingai aidint maršo garsams, perėjusi per miesto gatves, atvyksta į stadioną.

Š. m. birželio mėn. 24 dieną miesto stadione vyko VII-oji tradicinė dainų šventė, kurioje dalyvavo daugiau kaip 1200 dainininkų bei šokėjų, jų tarpe vyrų, moterų ir vaikų chorai, 13 lietuvių liaudies žokių ratalių ir „Aušros“ kolūkio senųjų šokėjų ratalis. Stadioną užpildė penkiatūkstantinė žiūrovų minia. Čia atvyko kolūkių ir miesto dirbantieji, svečiai iš Vilniaus ir kaimyninių rajonų.

Nuotraukoje: vaikų choras, diriguojant VI. Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos mokytojų Mikantavičiui, dainuoja Venckaus „Jaunųjų leniniečių atostogų dainą“.

(TASS-ELTA).

Visų šalių proletarai, vienykitės!

Eina nuo 1946 metų

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

★
1956 metų
birželio mėn.
30
šeštadienis
Nr. 52 (1026)
★

Kaina 15 kap.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsakas

Dėl „Motinos-didvyrės“ garbės vardo suteikimo daugiavaikėms motinoms, gyvenančioms Lietuvos TSR

Suteikti „Motinos-didvyrės“ garbės vardą, įteikiant „Motinos-didvyrės“ ordiną ir TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo raštus, motinoms, pagimdžiusioms ir išauklėjusioms dešimt ir daugiau vaikų:

...Parfenovai Chenijai Izotovnai — Kupiškio rajono „Laukų spartuolio“ kolūkio kolūkietei.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas K. VOROŠILOVAS

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Sekretoriaus Pavaduotojas A. GORKINAS

Maskva, Kremlius,
1956 m. birželio 23 d.

Didžiulės tarptautinės reikšmės dokumentas

Per paskutines tris savaites pasaulio visuomenė su dideliu dėmesiu stebėjo Jugoslavijos vadovaujančiųjų veikėjų viešėjimą TSRS ir jų derybas su Tarybų Sąjungos Vyriausybės ir Komunistų partijos vadovais. Šios derybos, vykusios nuoširdumo, draugystės atmosferoje, pasibaigė pasirašymu dokumentų, kurie turi didžiulę tarptautinę reikšmę. Jugoslavijos Vyriausybės delegacijos iš Maskvos išvykimo dieną, birželio 20 d., Kremliuje buvo pasirašyti TSRS ir JFLR Vyriausybės Bendras Pareiškimas ir Deklaracija apie Jugoslavijos Komunistų sąjungos ir Tarybų Sąjungos Komunistų partijos savitarpio santykius.

Kaip nurodoma Bendrajame Pareiškime, pasikeitus nuomonėmis „paaiškėjo platus dviejų Vyriausybių požiūrių panašumas vertinant tarptautinės padėties vystymąsi ir esamas tarptautines problemas, o taip pat bendras troškimas ir toliau gilinti savitarpio supratimą ir draugystę“ tarp TSRS ir JFLR.

Pažymėjus, kad per praėjusius metus sumažėjo tarptautinis įtempimas ir padidėjo pastangos išplėsti tarptautinį bendradarbiavimą, Bendrajame Pareiškime nurodoma, jog „šioje naujoje atmosferoje sutvirtėjo Sąjūnytųjų Nacių Organizacijos jėga ir sugebėjimas nagrinėti ir sėkmingai spręsti uždavinius organizuotai ir lygiateisiškai dalyvaujant visoms šalims“. Kartu abi Vyriausybės pareiškė apgailėstą, kad Kinijos Liaudies Respublikai iki šiol neatstovaujama SNO, ir

pareiškė, jog atkakliai sieks, kad šiai didžiajai šaliai būtų pripažinta teisė būti atstovaujama SNO.

Derybų dalyviai vieningai išreiškė viltį, kad susitarimas dėl nusiginklavimo „gali būti paspartintas ir palengvintas vienašališkai mažinant ginkluotąsias pajėgas“. „JFLR vyriausybė, — sakoma Pareiškime, — šia prasme sveikino neseniai priimtą TSRS Vyriausybės Nutarimą sumažinti apsiginklavimą ir ginkluotąsias pajėgas, būdama tos nuomonės, kad tai yra stambus indėlis siekiant palengvinti išspręsti bendro nusiginklavimo klausimą“. Išnagrinėjusios TSRS ir Jugoslavijos tarpusavio santykius, abi Vyriausybės pareiškė apie visišką Tarybų Sąjungos — Jugoslavijos politinių ir kitų santykių normalizavimą ir susitarė toliau plėsti abiejų šalių bendradarbiavimą įvairiose srityse.

Deklaracijoje apie Jugoslavijos Komunistų sąjungos ir Tarybų Sąjungos Komunistų partijos savitarpio santykius, kurią JKS ir TSKP Centro Komitetų vardu pasirašė J. Broz-Tito ir N. S. Chruščiovas, labai aiškiai nurodoma, be kita ko, į tai, jog yra naudinga ir būtina toliau palaikyti ir plėsti tarp abiejų partijų esančius kontaktus dviejų socialistinių šalių tolesnio stiprinimo ir suklestėjimo interesais, bendradarbiavimo tarptautiniame darbininkų judėjime interesais, taikos, tautų laisvės ir nepriklausomybės interesais.

TARYBINĖ STATYBA

RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS
VI SESIJA

Šiomis dienomis įvyko Kupiškio DŽD Tarybos VI sesija, kurioje buvo apsvaistyti klausimai „Dėl 1956 m. pavasario sėjos išdavų ir pasėlių priežiūros“ ir „Dėl socialistinio teisėtumo pažeidimų rajone“.

Pirmuoju klausimu rajono DŽD Tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Slapšys pranešė, kad iš 28 rajono kolūkių vasaros sėjos planus įvykdė tik 23. Bendrai, rajone pavasario sėjos planas įvykdytas 99,4 proc., Kupiškio MTS zonoje — 98,6 proc., Skapiškio MTS zonoje — 100,4 proc. „Aušros“, „Pirmūno“, M. Melnikaitės vardo, „Mūsų rytojaus“ kolūkiai bendrą pavasario sėjos planą viršijo. Rajone žymiai išplėsti vienamečių ir daugiamečių žolių išėlių bei pasėlių plotai. Bendras techninių kultūrų planas įvykdytas 103,1 proc., tame skaičiuje cukrinių runkelių — 97,4 proc. Gi „Aukštaičių“ kolūkis (pirmininkas drg. Petrauskas) pavasario sėjos planą įvykdė tik 84 proc., kukurūzų grūdams, vietoj plano 60 ha, pasėjo tik 32 ha. „Laisvės“ kolūkyje bulvių sodinimo planas neįvykdytas 31 ha. Mičiurino vardo kolūkyje daugiamečių žolių sėjos planas išpildytas tik apie 50 proc.

Kupiškio ir Skapiškio MTS pavasario arimo planas pagal sutartis su kolūkiais įvykdytas 90,8 proc., sėja traktorinėmis sėjamosiomis — 91,1 proc., tame skaičiuje kukurūzų sėja — 85 proc., linų — 69 proc.

Pagal duomenis šio mėnesio 20 dienai kukurūzų pasėlių įdirbimas rajone atliktas tik 5,3 proc., cukrinių runkelių pasėlių tarpelių purenimas — 21,8 proc., retinimas — 7,7 proc.

Iš šių duomenų akivaizdžiai matyti, kad apylinkių DŽD Tarybos vis dar mažai domisi kolūkių reikalais, kad deputatai nepaliko tampraus ryšio su rinkėjais, kad Tarybų vykdomieji komitetai nesuteikia

paramos kolūkių valdybų darbe, organizuojant žemdirbių kovą už gamybių planų ir kolūkių tarpusavio socialistiniame lenktyniavime prisiimtų išpažėjimų, didinant laukų derlingumą, keliant visuomeninių gyvulių produktyvumą, besąlyginį įvykdymą ir viršijimą.

Diskusijose dalyvavęs Kupiškio MTS vyr. agronomas drg. Matuzevičius kritikavo prieš tai kalbėjusį „Pirmūno“ kolūkio pirmininką deputatą drg. Tamošiūną dėl jo pažadų: kukurūzų pasėlių priežiūrą pradėti tik tada, kai jie apžels piktžolėmis. „Pirmūno“ kolūkyje delsiama kukurūzų nuakėjimas, o tai reikia atlikti tuoj pat.

„Mūsų rytojaus“ kolūkio pirmininkas deputatas drg. Bernotas pasakojo, kad kolūkyje dobilus puola ilgaisnapiai ir pageidavo, jog kovoje su jais būtų organizuotas dobilų apipūrkimas mechanizuotu būdu, o taip pat, kad Skapiškio MTS suteiktų paramą apvalant pasėlius nuo piktžolų.

Deputatas drg. Paplauskas apžvelgė rajono MTS darbo trūkumus. Kritikavo Kupiškio ir Skapiškio MTS dėl to, kad nenašiai išnaudojama technika, kad jai valdyti blogai paruošiami mechanizatoriai. Pavyzdžiui, „Adomynės“ kolūkyje visa sėja išstovėjo nenaudojama Skapiškio MTS kukurūzų sėjamoji mašina dėl to, kad, traktorinės brigados brigadininko Miknevičiaus žodžiais, brigadoje nė vienas mechanizatorius nemokėjo jos valdyti. Skapiškio MTS zonos kolūkiuose silpna pašarų bazė, bet jai sustiprinti mažai kas padaryta. Daugiamečių žolių išėlių ir pasėlių planas įvykdytas tik 84,7 proc. „Mituvos“ kolūkyje jau antras mėnuo stovi nenaudojamas Kupiškio MTS pievinis plūgas, o tuo tarpu pievų kultūrinimo darbus MTS žlugdo.

Apie pavasario sėjoje pasiektus kolūkiuose laimėjimus, o taip pat klaidas ir trūkumus bei apie pasėlių priežiūros organizavimą kalbėjo Kupiškio MTS direktorius deputatas drg. Kislekovas, „Vėžionių“ kolūkio pirmininkas drg. Baronas ir kt.

Antruoju klausimu rajono prokuroras drg. Armonas pranešė apie prokuratūros darbą, o taip pat kritikavo Subačiaus, Rudilių, Vėželių ir kitas apylinkių Tarybas dėl deputatų sesijų pravedimo terminų pažeidimų, dėl priimtų sprendimų nevykdymo ir kitų trūkumų jų darbe. Iškėlė biurokratišką ir grubų elgesį su darbo žmonėmis, terminų pažeidimą atsakinėjant į jų pareiškimus, o taip pat sprendimų priėmimą ne sesijose, o prieš jas susaukiant. Diskusijose šiuo klausimu dalyvavę deputatai drg. drg. Naika, Serapinas, Slapšys, Paplauskas, Vitošis ir kt. išklėlė eilę tarybinio teisėtumo pažeidimų rajono kolūkių ir įstaigų bei žmonių gyvenime, visuomeninio turto švaistymą rajono pramkombine, o taip pat kritikavo prokuratūrą ir rajono Liaudies teismą, silpnai kovojančius prieš nusikaltimus.

Abiem šiais klausimais priimti konkretūs nutarimai.

Trumpai

Kupiškyje iškilmingai atidaryta miesto pionierių stovykla, kurios organizuojamosse priemonėse dalyvauja virš 100 pionierių ir moksleivių.

D. Jakubonytė

„Aušros“ žemės ūkio artelėje pradėta ankstyvojo siloso gamyba. III ir IV laukininkystės brigadų septyniolika plovėjų piauna žolę, kurią su siloso kapokle, varoma traktoriaus U-2 (Kupiškio MTS traktorininkas A. Žiukas), susmulkina. Jau pagaminta apie 100 tonų ankstyvojo siloso.

V. Breskus

„Nemuno“ kolūkio paukščių ferma kasmet didinama. Nemažas pajamas kolūkiui duoda žąsys, kurių yra 75 št. Šiuo metu perinama 40 št. Kruopščiai prižiūri žąsų ūkį paukštinkė U. Navarskienė.

K. Undulis

Susirūpinti mokyklos internatu

Jau antri metai prie Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos veikia internatas. Jį įsteigus, buvo tikėtasi, kad jis prisidės prie moksleivių drausmės ir pažangumo pakėlimo, kad moksleiviai, gyvenant internate ir esant nuolatinėje auklėtojo priežiūroje, bus pavyzdingi ir pažangūs. Tačiau, tikrumoje, išėina priešingai. Jei praeitais metais internate buvo daug trūkumų, tai šiais metais padėtis pasidarė tiesiog nepakeliamą.

Gera tvarkomuose internatuose gyvena moksleiviai paprastai mokslo metus baigia visi, nė vienas nepalikdamas kartoti kurso. Tuo tarpu šiais metais ketvirta dalis Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos internate gyvenančių moksleivių liko antriems metams. Be to, nemaža dalis gavo pataisas. Vadinas, internate gyvenančių moksleivių pažangumas yra daug žemesnis, negu bendras visos mokyklos. Reikia pažymėti, kad kai kurie buvę neblogi moksleiviai, apsigyvenę internate, pradėjo silpniau mokytis. Taip atsitiko todėl, kad, nesant tinkamos priežiūros, moksleivių tarpe išgalėjo pasyvumo darbai nuotaka.

Internate silpnai buvo vykdomas auklėjamasis darbas, nebuvo laikomasi dienos režimo. Vakaraus moksleiviai grįždavo namo tada, kada jiems patikdavo. Kai kurie jų pradėjo vėluotis į mokyklą ir praleidinėti pamokas. Dėl to didelė kaltė tenka internato auklėtojui M. Jakštontei. Ji nepaliekė kontakto su klasių vadovais ir nesidomėjo, kaip mokosi internate gyvenantieji moksleiviai. Bendrai imant, savo pareigoms ji yra visiškai abejinga. Internato gyvenimas buvo paliktas savieigai. Tarp aukštesniųjų klasių berniukų ir mergaičių prasidėjo flirtas, ne kartą buvo rengiami „robaksai“, pritariant pačiai auklėtojai. Žinoma, visa tai atsiliepė į moksleivių pažangumą.

Užėjus į internato kiemą, tučtuojau pastebima netvar-

ka ir apsilaidimas. Atrodo, kad auklėtojai nebūtų buvę sunku suorganizuoti moksleivius kiemo sutvarkymui. Kiemas gana didelis, todėl jame galima įrengti žaidimų bei sporto aikšteles, prisodinti gėlių ir tokiu būdu padaryti jaukesnę aplinką. Be to, būtina prižiūrėti ir ten augančius vaismedžius, kuriais iki šiol niekas nesirūpina. Šie darbai moksleiviams turėtų mokomosios-auklėjamosios reikšmės.

Dėl auklėjamojo darbo sužlugdymo internate didelė kaltė dalis tenka ir mokyklos vadovybei, ypač direktoriui L. Jonušai, kuris yra tiesioginis internato vedėjas ir kuris savo nuostatais auklėtojos pareigoms paskyrė tik ką baigusią vidurinę mokyklą ir neturinčią pedagoginio patyrimo M. Jakštontę. Reikia manyti, kad direktorius mėgins teisintis, jog nebuvo kandidatų ar pan. Tai netiesa. Norint buvo galima surasti tinkamesnį žmogų, bet direktorius būtinai norėjo paskirti „savo“ žmogų, tuo reikalu su niekuo nesitarė. Nejaugi drg. Jonuška nesuprato, kad jis elgiasi lengvabūdiškai, paskirdamas tik ką baigusią tą pačią mokyklą M. Jakštontę į internato auklėtojos vietą.

Internato darbas mokslo metų eigoje nebuvo kontroliuojamas. Auklėtoja M. Jakštontė, būdama nepareiginga ir nerūpestinga, nesant jokios kontrolės, visai apsilaido. Nei mokyklos vadovybė, nei mokytojai nesidomėjo, kaip eina auklėjamasis darbas internate.

Ruošiantis naujiems mokslo metams pirmiausia reikia pasirūpinti, kad internato auklėtojo vietą užimtų rimtas, pareigingas ir mylintis pedagoginį darbą žmogus. Praeitų metų klaidos jokia būdu neturi pasikartoti. Tarybinė vyriausybė nesigaili lėšų internatų steigimui ir jų išlaikymui, todėl mokyklų vadovai turi rūpintis, kad internatai atitiktų savo paskirtį.

P. Jurgėnas

IŠ TRADICINĖS RAJONO DAINŲ ŠVENTĖS

Nuotraukoje: „Aušros“ kolūkio senių šokių ratelis atlieka senobinį kupiškėnų kadrilį. L. Garnio nuotrauka.

Nuotraukoje: „Aukštaičių“ kolūkio šokių kolektyvas šoka lietuvių liaudies šokį „Gyvatarą“.

LIAUDIES DAINIUS

(L. GIROS MIRTIES 10-osioms METINĖMS)

Kas mūsų krašte nežino dainų — „Dul-dul-dūdelė“, „Trys berželiai“, „Ne margi, sakalėliai“ ir daug kt.

Šios bei kitos dainos seniai Lietuvoje dainuojamos, daug kas vadina jas liaudies dainomis. Nemaža laiko praėjo nuo tų dainų sukūrimo, ir šiandien, gal būt, ne visi žino, kad tų dainų autorius yra išymus Lietuvos liaudies poetas Liudas Gira.

Gimęs senojoje lietuvių tautos sostinėje Vilniuje (1886 m.), L. Gira jau mokyklos suole pradėjo domėtis poezija. Netrukus jis ištiesai atsideda literatūriniam darbui. Jau 1909 m. L. Gira išleidžia pirmąjį savo eilėraščių rinkinį „Dul-dul-dūdelė“. Poetas su užuojauta vaizduoja kaimo liaudies vargus, pareikšdamas:

Mano dainelė artojus
kelia
Nublokšti varga, už-
grūdyt valią.

Nors ir stengdamasis išreikšti liaudies svajones ir lūkesčius, poetas ilgai nesuprato darbo žmonių kovos už išsivadavimą esmės ir idėjiškai klaidžiojo. Tačiau vėliau L. Gira, veikiamas kylančio liaudies masių revoliucinio aktyvumo, pamato teisingą kelią. Ypač didelį vaidmenį poeto gyvenime suvaidino 1939 m. kelionė į Tarybų Sąjungą. Netrukus jis tampa nuoširdžiu tarybinės liaudies draugu, aktyviu Tarybų Sąjungos laimėjimų propagautoju. 1940 metais L. Gira su entuziazmu sveikina naujo, laisvo gyvenimo dienas, energingai dalyvauja naujos santvarkos kūrimo darbe. Jis išrenkamas Liaudies Seimo atstovu. Garsiai per visą Lietuvą skambėjo jo nauji eilėraščiai, skelbiantieji — „Lietuva — LTSR, Lietuvos senos nebėr!“ L. Gira nuoširdžiai apdainavo džiaugsmą, kuris buvo apėmęs lietuvių tautą.

Poetas praturtino lietuvių poeziją. Liudo Giros kūryba šiandieną brangi ir įdomi kiekvienam lietuvių tarybiniam skaitytojui.

Prasidėjus karui L. Gira, nors būdamas ir senyvo amžiaus, ryžtingai pasitraukia į Tarybų Sąjungos gilumą ir įsijungia į aktyvią kovą prieš hitlerinius grobikus. Jau pirmomis karo savaitėmis lietuviai vėl girdėjo savo išymaus poeto balsą per Maskvos radiją. Poetas-patriotas stoja savanoriu į Tarybinės Armijos Lietuviškąjį junginį. Būdamas tary-

binių karių aplinkoje, L. Gira parašė visą eilę reikšmingų kūrinių, kurie įėjo į tarybinės lietuvių poezijos lobyną. Apie žinomą poeto dainą „Nuo Uralo gaudžia vėjai“ savo atsiminimuose J. Macijauskas rašė: „Mūsų kariai mintinai kartoję jos posmus, kurie giliai smelkėsi į karių širdis, degančias karšta melle Tėvynei ir mirtina neapykanta grobuoniškam priešiui“.

Poetas kėlė neapykantą fašistiniams žmogžudžiams. Apdainodamas tarybinės liaudies pergalės kovą su priešu, L. Gira demaskavo žvėrišką priešo elgesį laikinai okupuotoje Lietuvoje.

L. Gira iš širdies gelmių apdainavo šlovingosios Komunistų partijos didybę, tarybinį patriotizmą, nesugriaujamą tarybinių tautų draugystę. Daugelyje savo kūrinių poetas parodė ilgą amžę lietuvių tautos kovinę draugystę su rusų tauta ir kitomis broliškomis tautomis. Poemoje „Žalgirio Lietuva“ poetas rašė:

Kaip kad tuomet su
Lietuva
Rikiavos rusai, len-
kai, čekai,
Totoriai, — šiandien
irgi, va,
Jų nė vieni neatsi-
lleka.

Poemoje „Adomas Mickevičius Pavolgy“ L. Gira įdomiai sprendžia klausimą, dėl kurio savo laikų kėlė ginčą lietuvių ir lenkų šovinistai: kuriai tautai priklauso Adomas Mickevičius — lietuvių ar lenkų? Į šį klausimą poetas atsakė taip:
Ne! Užteks jojo am-
žino genijaus dydžio
Ne tikrai dvim tau-
tom mūs: lietuviams
ir lenkam, —
Kaip ir Puškinas,
šviečia žmonijai jis
visai...

Tarybinei Armijai su pergale grįžus į Lietuvą, poetas, nors jau gulėjo ligos patale, su entuziazmu sveikino prisikeliančią Tarybų Lietuvą naujam kūrybiniam gyvenimui.

Iki paskutinės savo gyvenimo minutės L. Gira karštai mylėjo Lietuvos laudį. Jis stengėsi, kiek leido jėgos, kūrybiniu žodžiu dar labiau stiprinti tarybinių tautų draugystę.

L. Gira mirė 1946 m. liepos 1 dieną. Lietuvių tauta, minėdama jo mirties 10-ąsias metines, atsimena liaudies dainių kaip karštą tarybinį patriotą, atidavusį savo jėgas kovai už liaudies laimę.

D. Roda

VŽŪP DALYVIAI

Vinicos rajono gyvulių augintojai

Ukrainos Vinicos rajono kaimo darbo žmonės kasmet viršija planus, vystydami gyvulininkystę ir keldami jos produktyvumą.

Šio pirmaujančio rajono kolūkių laimėjimai yra paaiškinami, visų pirma tuo, jog čia daug dėmesio skiriama priešakiniam patyrimui įdiegti. Atskirų novatorių pasiekimai įdiegti visose gyvulininkystės fermose. Iš 380 rajono melžėjų 360 iškovojo teisę dalyvauti 1956 metų Vissasajunginėje žemės ūkio parodoje.

Rajono melžėjų lenktyniavime pirmąją vietą iškovojo Partijos XVII konferencijos vardo žemės ūkio artelės kolūkiečiai Aleksandra Ostrovska. Iš kiekvienos jai priskirtų karvių ji primelžė po 7 526 kilogramus pieno.

Socialistinis lenktyniavimas ugdo masių iniciatyvą, ūkišką sumanumą. Dar visai neseniai Vinicos rajono kolūkiečiai negalėjo pasigirti aukštais mėsos gamybos rodikliais. Dabar padėtis pasikeitė. Penėdami žiemos-pavasario apsiparšavimo paršelius, jie dvigubai padidino penimų kiaulių skaičių. Stalino vardo žemės ūkio artelė pirmoji rajone pastatė specialią penėjimo aikštelę. Jos pavyzdžiu pasėkė kiti. Rajone per trumpą laiką buvo pastatytos 28 tokios aikštelės.

Vinicos rajono gyvulių augintojai dirba didelį darbą, mažindami gyvulininkystės produkcijos savikainą. Anksčiau čia buvo

galima išgirsti tokius samprotavimus: „Bet kuria kaina, bet kuriomis priemonėmis pasiekti didelius pieno primelžimus“. Dabar to nėra.

— Primelžti daug pieno sunaudojant mažiausiai darbo ir lėšų — štai mūsų uždavinys, — kalba Vinicos rajono gyvulių augintojai. Kolūkis „Peremoga“ 1954 metais šimtui hektarų ariamos žemės gavo po 6,5 centnerio kiaulienos. Iš kiaulių fermos tada buvo gauta iš viso 18 tūkstančių rublių pajamų. Šių metų gegužės pirmą dieną kolūkis šimtui hektarų ariamos žemės gavo po 30,8 centnerio kiaulienos. Be to, vienam centneriui kiaulienos pagaminti buvo sunaudota tik 13,3 darbo dienų. Kiaulių ferma šiais metais jau davė 89 tūkstančius rublių pajamų.

Gyvulininkystės produkcija čia atpiginama, svarbiausia, keliant gyvulių produktyvumą, mechanizuojant daug darbo reikalaujančius procesus fermose ir racionaliau naudojant pašarus. Beveik visose rajono kolūkių fermose yra pašarų perdirbimo ir paruošimo mašinos. Iš 30 esančių fermų 27 yra įrengtos automatinės girdyklų, fermų viduje mechanizuotas transportas. Daugelyje fermų karvės melžiamos elektra. Gyvuliai laikomi geroje patalpose. Vien tik pernai rajono kolūkiai pastatė 20 kapitalinių gyvulininkystės pastatų.

Siekdami sudaryti tvir-

tą pašarų bazę, rajono kolūkiai išplėtė kukurūzų pasėlius, didina grūdinių ir pašarinių kultūrų derlingumą. Natūraliųjų ganyklų Vinicos rajono kolūkiai neturi. Todėl vasarą ir žiemą gyvuliai laikomi tvartuose. Jie gauna pakankamai žaliųjų pašarų. Nuankstyvo pavasario iki vėlyvo rudens naudojamas žaliasis konvejeris. Jo sėjomainoje — žieminiai rugiai, vikių-avižių mišiniai ir įvairių sėjos terminų kukurūzų pasėliai.

Praeitais metais žiemai vienai karvei buvo užraugta vidutiniškai po 10 tonų siloso, kiekvienai paršiavedei kiaulei užkonservuota po aštuonias tonas pieninės-vaškinės brandos kukurūzų burbulių. Pašarų auginimui ir paruošimui yra sudarytos specialios brigados. Jos sukomplektuotos iš patyrusių kolūkiečių ir aprūpintos reikalingu inventariumi, transportu, arkliais.

Įvairių pašarų gausumas, šiltos ir šviesios patalpos įgalina maksimaliai sumažinti skirtumą tarp pieno primelžimo žiemą ir vasarą.

Perkėlus gyvulius į vasaros stovyklą, pradėjo veikti žaliasis konvejeris. Pieno primelžimas nuolat didėja. Numatyta, kad rajono kolūkiai pirmąsias šeštojo penkmečio metais pirma laiko įvykdys planines užduotis ir savo socialistinius įsipareigojimus, gamindami gyvulininkystės produktus.

A. Černichenko

Mums RAŠO

R. Čiurlio „humanizmas“

„Sakalo“ kolūkio pirminkas R. Čiurlis neteisingai skirsto kolūkines ganyklas. Kiekvienai metal Skapiškio klebono ir jo tarnų karvės ganosi „Sakalo“ kolūkio ganyklose.

„Sakalo“ kolūkio ribose randasi Vainiškių pradinė mokykla. Jos sargai V. Vaičiūnienė paprašius karvei ganyklos, pirminkas R. Čiurlis pareiškė, kad ją ga-

lis aprūpinti rajono liaudies švietimo skyrius.

R. Čiurlis labiau suinteresuotas Skapiškio bažnyčios tarnų aprūpinimu, negu mokyklos sargės, turinčios du mažus vaikus ir išlaikančios seną motiną.

Įdomu, kas kolūkio pirmininkui yra svarbiau: ar vaikų auklėjimo įstaigos darbuotojai, ar bažnyčia?

A. Paukštėlis

Sudrausti grobstytojus

„Skodinio“ žemės ūkio artelės narys Kazys Januolis savo buvusioje miške prispiovė eglinių rastų asmeniniam reikalams. Jo pavyzdžiu seka ir Lionginas Petryla. Lionginas Tubelis medžiais aprūpina miesto statybas.

— Savo, ne kito mes piauname, — pareiškia jie. Kodėl kolūkio valdyba nesudraudžia grobstytojų?

I. Yla

Kur sportuos kolūkio jaunimas?

Partija ir Vyriausybė skiria rimtą dėmesį fizinei kultūrai ir sportui kolūkiniam kaime. Tačiau kai kurie kolūkių bei kultūrinių įstaigų vadovai to nenori suprasti. Štai, prie „Adomynės“ kolūkio valdybos

yra krepšinio, tinklinio bei futbolo aikštelės, tačiau kolūkio valdybos pirminkas V. Silickas kažkokiais sumetimais aikšteles nutarė atiduoti Adomynės klebonui individualaus namo statybai.

Kur gi sportuos kolūkio jaunimas ir vietos septynmetės mokyklos moksleiviai, nes kito ploto aikštelėms išskirto nėra?

Nejaugi V. Silickas nesupranta sporto svarbos?

V. Petkus

IŠ NEPAŠKELBTŲ LAIŠKŲ REDAKCIJAI

Prieš kurį laiką redakcija gavo laiška. Jame buvo rašoma, kad „Laisvės“ kolūkio laiškininkas Garbauskas

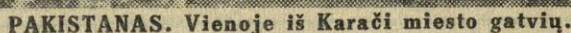
kas nesažiningai atlieka savo pareigas.

Pasiuntus laiško nuorašą aukščiau stovinčiai organi-

zacijai, gautas atsakymas, kad laiške iškelti faktai teisingi. Garbauskas iš einamųjų pareigų pašalintas.

Trumpet **UŽSLENIO**

Rietavo rajonas

(TASS).

Parpautiné
ΔΡΩΒΛΓΑ

E. Sokolovièné

Redaktorius J. KISELEVIČIUS

Sinchua agentūros nuotr.

— Be abejo, —
atsakė Likokas.
Na, o čia — įsi-
vaizduojama
mangustė.

Na, o kad Kiškių uodegos trumpesnės negu Vilky, tai Kiškiai Vilkams paskui kuo nors kompensuosis.

M. Mališevskis